

Napoleon Nikodem Cybulski (1854-1919), doktor medycyny, fizjolog, pionier endokrynologii i elektroencefalografii, współodkrywca adrenaliny, wynalazca i konstruktor aparatów medycznych. Profesor, dziekan i rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego. Twórca krakowskiej szkoły fizjologii.

Urodzony 14 września 1854 w Krzywonosach, gm. Kobylnik, pow. Święciany. Maturę uzyskał w Mińsku Litewskim (1875) i rozpoczął studia na Akademii Medyczno-Wojennej w Petersburgu. Studia lekarskie ukończył z odznaczeniem (1880), i otrzymał 3-letnie stypendium na dalsze kształcenie. Wybrał fizjologię jako specjalizację i wiosną 1885 r. uzyskał stopień doktora medycyny. Za rekomendacją swojego profesora (Iwana Tarchanowa, 1846-1908), objął Katedrę Fizjologii, Histologii i Embriologii Wydz. Lekarskiego UJ (1885).

Zarejestrował i opisał prędkość przepływu krwi w tętnicy szyjnej i udowej. Wspólnie ze swym uczniem W. Szymonowiczem odkrył hormonalne oddziaływanie nadnerczy i wyizolował adrenalinę. Jako jeden z pierwszych otrzymał zapis EEG kory mózgowej (1890). Ogłosił około 100 prac drukiem w j. pol., ros., franc. i niem. z zakresu fizjologii, np. badań: prędkości krążenia krwi przy pomocy fotochemotachometru (własnego pomysłu); zastosowania kondensatora przy badaniu pobudliwości nerwów i mięśni; ciepłoty z pomocą mikrokalorymetru; zjawisk elektrycznych w mięśniach i nerwach, a w korze mózgowej wspólnie z A. Beckiem; itd.

Publikował również prace popularno-naukowe, np. "Żywność ludu w Galicji" (1894), "Czy państwo i społeczeństwo mają obowiązek popierać naukę" (1895), "W sprawie organizacji gospodarstw włościańskich" (1896), "Nauka wobec wojny" (1918).

Był dziekanem Wydz. Lekarskiego (1887-88, 1895-96) i rektorem (1904-05) UJ. Członek rzecz. PAU (Polskiej Akademii Umiejętności), członek hon. Tow. Lekarskich w Krakowie, Lwowie, Łodzi, Wilnie i Petersburgu, Tow. Przyjaciół Nauk i Tow. Przyrodników im. Kopernika. Był radnym Miasta Krakowa. Został odznaczony Krzyżem Komandorskim Polonia Restituta (1936).

Kazimierz Drewnowski (1881-1952), inżynier mechanik i elektryk, specjalista elektrotechniki, miernictwa elektrycznego i techniki wysokich napięć. Profesor elektrotechniki w Państwowej Szkole Technicznej we Lwowie (1912) i w Politechnice Warszawskiej (1915), współzałożyciel i członek honorowy SEP.

Urodzony 4 marca 1881 w Stanisławowie. Maturę uzyskał we Lwowie (1899). Dyplom inż. mechanika uzyskał na Politechnice Lwowskiej (1903). Następne 2 lata studiował elektrotechnikę na politechnice w Zurichu. W zakresie wysokich napięć, dokształcał się na politechnice w Darmstadt (do 1914). Praktykę zawodową odbywał w Fabryce Kondensatorów Elektrycznych I. Mościckiego we Fryburgu (1905-6) oraz w Zakł. Siemens-Schuckert w Wiedniu (1906-7) i Lwowie (1907-8). Po wybuchu I wojny światowej wstąpił do Legionów Polskich (1914).

Był organizatorem wojskowych oddziałów łączności, a po wojnie szefem służby łączności i komendantem Głównej Szkoły Artylerii i Inżynierii w Warszawie w stopniu pułkownika (do 1922). Uczestniczył w wojnie polsko-sowieckiej (1920). Na PW współtworzył Wydział Elektryczny, zorganizował Zakład Miernictwa El. i Wysokich Napięć (1923) oraz Lab. Wys. Napięć. Stworzył 3 szkoły: - miernictwa elektrycznego, - techniki wys. napięć i - materiałów elektrotechnicznych. Utworzył pracownię probierczą, jako zaczątek Instytutu Elektrotechnicznego. Pełnił funkcję dziekana Wydz. Elektrycznego (dwukrotnie), a w 1939 r. został rektorem PW.

Podczas okupacji niemieckiej zarządzał gmachami i zakładami naukowo-badawczymi "byłej" Politechniki i prowadził działalność konspiracyjną. Został aresztowany i uwięziony na Pawiaku (1942), następnie przewieziony do niemieckich obozów koncentracyjnych Majdanek i Dachau.

Po wojnie (1945) w Brukseli założył Ośr. Studiów Wyższych Polskich, w którym kształcono zdemobilizowanych żołnierzy polskich. Wrócił do kraju (1947), odbudowywał PW. Był miłośnikiem Tatr, członkiem Klubu Wysokogórskiego i Towarzystwa Tatrzańskiego. Zmarł nagle w Tatrach (22.8.1952) i jest pochowany na zabytkowym cmentarzu w Zakopanem na Pęksowym Brzyzku.

Zobacz <http://apw.ee.pw.edu.pl/tresc/sylw.htm>

Oddział Warszawski

Sekcja Automatyki
i Pomiarów
OW SEP

Pan/Pani
jest zaproszony/a

na uroczyste

VI SEMINARIUM

Dla uczczenia

Wielkich Elektryków Polskich:

**Nikodema Cybulskiego (1854-1919)
i Kazimierza Drewnowskiego (1881-1952)**

22 czerwca 2016 r. godz. 16:30–19:30

w sali konferencyjnej

Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej,
gmach Starej Kotłowni (sala 4 i 5)
przy Placu Politechniki 1 w Warszawie

VI SEMINARIUM SAiP OW SEP

Poświęcone
Wielkim Elektrykom Polskim:

Nikodemowi Cybulskiemu (1854-1919),
Kazimierzowi Drewnowskiemu (1881-1952)

GOŚCIE HONOROWI

Prezes SEP — Piotr Szymczak,
Dziekan Wydziału Elektrycznego PW — Lech Grzesiak,
Prezes OW SEP — Miłoslawa Bożentowicz

KOMITET ORGANIZACYJNY

Andrzej Marusak — *przewodniczący*
Robert Borysik
Paweł Krajewski
Piotr Marusak

SEKCJA AUTOMATYKI I POMIARÓW Oddziału Warszawskiego
Stowarzyszenia Elektryków Polskich
ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa, pok. 140
tel. 22-827-38-46, <http://apw.ee.pw.edu.pl>
e-mail: biuro@sep.warszawa.pl

PROGRAM

OTWARCIE SEMINARIUM — godz. 16:30, sala 4
i wystąpienia gości honorowych (ok. 5')

REFERATY OKOLICZNOŚCIOWE — godz. 16:35

"Sylwetka profesora Nikodema Cybulskiego (1854-1919)
— *Andrzej Marusak, przewodniczący SAiP OW SEP;* (15')

"Sylwetka profesora Kazimierza Drewnowskiego (1881-1952)
— *Andrzej Marusak, przewodniczący SAiP OW SEP;* (15')

"Profesor Kazimierz Drewnowski mniej znany" – film.
— *Mieczysław Hering, prof. dr hab. inż.,
dziekan (1981-1987) Wydziału Elektrycznego PW.* (15')

Dyskusja (15')

REFERAT TECHNICZNY — godz. 17:35

"RADARY szumowe do ochrony obiektów i obserwacji przez ścianę"
— *Bronisław Stec, prof. dr hab. inż.,
Instytut Radioelektroniki WAT.* (60' z dyskusją)

ZAKOŃCZENIE SEMINARIUM — godz. 18:35

Poczęstunek — od godz. 18:40 do 19:00, sala 5